„Maldavimas (dua) yra garbinimas

An-Numan Ibn Bašir (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad girdėjo Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) sakant: „Maldavimas (dua) yra garbinimas.“ Tada jis recitavo: {Ir jūsų Viešpats sakė: „Maldaukite Manęs [t. y. tikėkite Mano Vienumą (islamiškąjį monoteizmą) ir prašykite Manęs bet ko], Aš atsiliepsiu į jūsų (maldavimą). Tie, kurie paniekina Mano garbinimą, jie tikrai įžengs į Pragarą sugėdinti.“} [Koranas, sūra Atleidžiantis 40:60].“

[Sachych] [Perdavė Abu Daūd, At-Tirmidhi, Ibn Madža ir Achmed]

Pranašas pranešė, kad maldavimas (dua) yra garbinimas. Taigi, tai turėtų būti grynai nukreipta į Allahą, nesvarbu, ar maldavimas yra prašymas, nes prašytojas prašo Visagalio Allaho duoti jam tai, kas naudinga, ir atitraukti nuo jo tai, kas žalinga šiame pasaulyje ir anapusyje, arba maldavimas dėl garbinimo, apimančio tokius žodžius ir gerus darbus, tiek vidumi, tiek išore, kurie yra mylimi ir atliekami nuoširdžiai Allahui. Tada Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) kaip įrodymą recitavo šią Korano eilutę: { „Maldaukite Manęs [t. y. tikėkite Mano Vienumą (islamiškąjį monoteizmą) ir prašykite Manęs bet ko], Aš atsiliepsiu į jūsų (maldavimą). Tie, kurie paniekina Mano garbinimą, jie tikrai įžengs į Pragarą sugėdinti.“}

http://sunnah.global/hadeeth/lt/show/5496